

longè lateque patens animorum inconstantia. Rex ille Babylonius qui supplicem ad Daniele accesserat, in quo verum Deum coluerat, vt in fine capitis superioris explanauimus: nunc vanitatem colit, & superbiam verè gloriæ expultricem: cum nullus aditus referatur ad æternas ledementum beatarum. At enim Dauid Psalmo 23. Quis ascendet in montem domini, aut quis stabit in loco sancto eius? Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam. Quæ vltima verba possunt verti ex Hebræo: Qui non exulit in vanitatem animam suam. Hic autem vanitate elatus statuam auream sibi statuit, vt in ea coleretur, & cultum diuino numini tribuendum arroganter vsurparet. Detestabilis quidem, & execrabilis veritatis obliuio. Paulo ante propriam fragilitatem & imbecillitatem cognoscens se coram Daniele prostrauerat, verique Dei potentiam prædicauerat: modo harum rerum oblitus diuinitatem sibi arrogat & vsurpat. Cum exiguum nobis vitæ curriculum natura circumscribat, magna sibi & immortalia, sed vana, atque inania spe falsa indutus pollicetur. perpende principum cæcitatem, & eorum quos ipse singulari amore prosequitur, adulationem. Holofernes princeps militiæ Nabuchodonosoris, non huius, sed alterius, qui multo post regnavit, ægrè ferens Achioris verba, quibus veri Dei potentiam prædicabat, non esse alium Deum dixit, præter regem Nabuchodonosorem, vt cap. 6. Iudith scriptura commemorat. Describens Ezechiel capite 28. regis Tyri superbiam: Eleuatum est, inquit, cor tuum, & dixisti: Deus ego sum. Ille aperte dixit esse Deum, hic autem statuum sibi poneus colendam, diuinitatem sibi tribui desiderabat. Huic similis fuit Caius Caligula Romanorum Imperator, qui simulachrum sibi fecit: statum, præcipiens, vt ab omnibus coleretur, vt ait libro 18. antiquitatum Flauianus Iosephus.

Psal. 37.

Iudith. 6.
Ecc. 23

Ioseph.

gloriam, & insolentem vanitatem. Fortasse ideo ita instituit, vt qui eum colere recusaret, saltem colerent aurum ipsum. Aurum quo Rex famulos suos alere deberet, pauperes reficere, tepla vero Deo construere, & regnum suum in pace, & iustitia continere & sustentare, in fabricanda vasa statuaque vanitatis demonstrauit, ce consumebat. Querebas gloriam, sed falsam, & inanem. Vera, ac solida gloria est virtutis splendor, consentiens laus bonorum, incorrupta vox bene iudicantium de eccellente honestate. Huius gloriæ studio plerique trahuntur mortales: nam etiam philosophi in libris quos de contemnenda gloria scripserunt, nomen suum literis consignarunt. In eo ipso in quo laudem nobilitatemque despiciebant, se laudari desiderabant. At vera & grauis gloria in falsæ & leuis gloriæ contempione, ac despicencia consistit. Id non intelligens Nabuchodonosor statuam sibi auream statuit, quæ ab omnibus summo coleretur.

¶ *Altitudine cubitorum sexaginta.* Ingens profectò simulachri aurei magnitudo. Cubitus est curuatura brachij, & accipitur pro genere quodam mensuræ, quod pro diuersitate regionum varium habet longitudinem. Vitruuius libro 3. ait cubitum consistare ex sex palmis, hoc est digitis vigintiquatuor: palmus enim de quo loquitur, quatuor habet digitos. Idem asserit Petrus Apianus, & post eum Gemma Phrysius in libro cosmographico. Sunt etiam alij cubiti maiores, auctore Herodoto, de quibus fortasse intelligitur hic Danielis locus.

Vitruui.
Apian.
Gemma
Phrysius.
Herod.

¶ *Et statuit eam.* Posuit eam in campo magno, vbi ab omnibus videretur, & coleretur. Sed quid mirum hominem idolorum cultorem id fecisse, cum Hebræi in lege diuina instructi aurum suum in statuis idolorum conflagandis profunderent. Hoc obiecit illis Deus his verbis apud Oseam capite secundo: Argentum multiplicauit eis, & aurum, quæ fecerunt Baal. Ac si diceret: Contuli in eos multas opes: at illi multiplicatum argentum & aurum quo eos amplificaueram, in conflagandis ac ordan-

Ose. 2.